

ఒరుబుక్కింగు క్కార్కు పామిస్త్రి

(లే క)

ర యి తు స మ స్య

నేమను ప్లాట్ ఫారముమీదికి రైలువచ్చింది. రైలువచ్చింది అంటే అది ప్రయాణీకుల్లో కొత్తజీవం పోసిందన్నమాటే. కూర్చున్నవాళ్లు లేస్తారు. లేచినవాళ్లు నడుస్తారు. నడుస్తూన్న వాళ్లు పరుగెడుతారు. నిజంగా ప్లాట్ ఫారంఅంతా ఒక్కసారిగా సచేతనమైపోతుంది.

ఆవచ్చింది కాకినాడకేసి వెడుతూవున్నబండి. అది చూచు కోడు వోచదువురాని మూర్ఖుడు. గుండె లవిసిపొయ్యేటట్టు పరుగెత్తుకొచ్చి “నిడదవోలుకు టిక్కెట్టుండోయ్! బండి వెళ్లిపోతుందండోయ్” అని ఊబుక్కింగు క్రంతదగ్గర కేకవేస్తూ వున్నాడు. “కాదయ్యా! ఈబండి వెళ్లిపోవాలి!” అంటే వినడు. బుక్కింగు క్కార్కు టిక్కెట్టుఇవ్వడు. ఈ చదువురానిమూర్ఖుడు ఆరంభాని కడ్డంగా నిల్చున్నాడు. చదువుకున్న వోక్రిస్టియన్ యువతి ప్లాట్ ఫారంమీదనుంచి పరుగెత్తుకుంటూవచ్చి “సార్! సార్!

దయచేసి మూడుటిక్కెట్లొప్పించండి, కడియం, మేడపాడు, సామర్లకోట" అని బుక్కెంకు బొజ్జినగరకు చొజబడి, ఆ అడ్డంగావున్న నునిషేనిచూచి "సార్! సార్! తప్పుకోండి" అంది. వాడు ఆ పెద్దన్నయ్య తనక్కూడా ఓటిక్కెట్లు నిడదవోలు కామెను తీసుకోవటా నెంక్కుతగ్గేడు. ఆమె ముందుకువెళ్లి "సార్! సార్! నియచేసి" అంటూ చేయి బుక్కెంకుబొత్తలోకి దూర్చి చూపు రైలుమీదకెట్టి 'వెళ్లిపోతూందిబండి. సార్! వెళ్లిపోతూందిబండి!' అంది. బుక్కెంకుక్కామ్మ ఆమె చేయి చూచి "ఎన్నిటిక్కెట్లు!" అని అడ్డగేలో పేషన్లో గంటకొత్తేరు. గార్డు ఈలవేసేడు. బండిఅంతా ఇంజనీలాగుడు డేసుడు ధ్వనులు గావిస్తూవుంది.

రైతు పక్షనాయకు షాక డాపాళంగా రయితునివతలకు లాగి 'వాళ్లు వాళ్లు అంతావొకటే_ అంటే సేషన్ మేషరూ, టిక్కెట్టుకలకటరూ, బుక్కెంకుక్కార్కూ అండఱూ ఏకమే! నీ మాట వినేవాలెవరు? వెజ్జిమెకమా! నీకేమైనా అన్నాయం జరిగిందని తోస్తే వ్రాతమూలకంగా రాసిబోరుఆఫ్ డైరెక్టర్సుకు ఓపిటివను పెట్టుకో, నేనున్నూ నాలుగురోజుల్లో ఇంగ్లాండు పోతూ వున్నాను. అప్పుడీకొళ్ళన్ అక్కడ ఏజిటేట్టుచేసి నీగ్రీ వెన్ను రిడ్రీస్సు అయ్యేటట్టుచూస్తాను" అన్నాడు.

"ఈ రైలువట్టాలు ఇంగ్లాండుదాకా పోయ్యాయి! వీటి తస్సాదియ్యూ!" అని పెద్దనవ్వు నవ్వాడురయితు. ప్లాట్ ఫారం

మీద బండికి సైటుబెల్ వాయిచాడు కూలీ. బుక్కింగు క్లార్కు టక్కుటిక్కుచప్పుడు టిక్కెట్లకోసం రండోయి అన్నట్లు తనకాడచేసేడు. ఎవరిమట్టుకు వాళ్లు టిక్కెట్లుచ్చుకోన్న వాళ్లు బండి రావడంతోనే ఎక్కిపోయారు.

యువతి గుడ్డనీరు తిరిగిపోయినంత యిదికివచ్చేసేసీ గేటమట్ట ప్లాట్ ఫారంమీదికిపోబోతూవుంటే టిక్కెట్ కలక్టరు 'టిక్కెట్?' అన్నాడు. "ఉండండిసార్? టిక్కెట్లు దొరకలేదు. బండి వెళ్లిపోతోంది" అంటూ విక్కులేనట్లు ఆప్లాట్ ఫారంమీద నాలుగు వెలపులా నిరాశచూపులు చూసేస్తూవుంది.

"గార్డుతో చెప్పి ఎక్కు" అన్నాడు టిక్కెట్ కలక్టరు. బండి సగం ప్లాట్ ఫారం దాటిపోయింది. గార్డుబండి ఆ దాటిపోయిన సగంలోనే వుండిపోవడంచేత గార్డు దొరికేటట్లులేదు. ఇంతకూ బండిలో టిక్కెట్లులేకుండా మఱి ఇద్దరూపై ఎక్కిపోయినారు. వాళ్లు స్త్రీలే. వాళ్లు క్రిస్టియన్ యువతులే. వాళ్లు ఊ తొంగి చూస్తూవున్నారు. "త్వరగా తీసుకురా!" అంటూవున్నారు.

అంతలో ఇదంతా స్టేషనుమాష్టరుచూసి ఈలేసి బండిని ఆమాంబంగా ఆపేశాడు. బండిలో వాళ్లంతా కదిలినబాడి ఆగిం దేమిటా అని తొంగిచూచేరు. ప్లాట్ ఫారంమీద యువతి, బుక్కింగు అఫీసులోకి వెళ్ళి టిక్కెట్లు కొనుక్కుతెచ్చుకు తిరిగి బండియెక్కేవాకా బండినిల్పిపోవడం, అతి విడ్డూరంగా వుహవిడ్డూరంగా కనుగొన్నారు. బండిలో కెక్కి యువతి తన

వార్లకు టిక్కెట్లు అందిచ్చి ఆసీనయై పకపకా నవ్వుతూ “సలాములు సలాములు” అంది స్నేహనుమాప్తురుతో.

నిడదవోలుకు టిక్కెట్లు అడిగి నిరుత్తరుడైపోయిన చదువురాని మూర్ఖుడు ఆచర్య అంతా చూస్తూ “అడదానికి టిక్కెట్టిచ్చేడు. నాకిచ్చినోరుకారు.” అని ఆనేసి వూరుకున్నాడు. వాడెక్కే బండివదో ఆబండి ఏవెంపుకు వెడుతుందో, దాని ప్రైమెళ్ళుడో కూడా వాడికి తెలీదు

తనకు టిక్కెట్టివ్వక ఆమెకందుకు ముందు టిక్కెట్టిచ్చారనే ఆ చదువురాని మూర్ఖుని పంకం. వెంటనే కిటికీ దగ్గరకు వెళ్ళి “ఇవ్వవయ్యా ! నాకూను టిక్కెట్టువొకటి నిడదవోలుకు” అని గట్టిగా అడిచాడు పొలంకేకలా!

“నీవు క్రిస్టియన్ వా?” అన్నాడు బుక్కింగుక్కార్లు. “ఆఁ” అన్నాడు మొండిగా ఆపలెటూరుమనిషి. “నీవు అడదానివా?” అన్నాడు. “ఆఁ” అన్నాడు. “నీవు యువతివా?” “ఆఁ”. “అయితే పోయి స్నేహనుమాప్తురుతో చెప్పకో ఆయనిస్తాడు టిక్కెట్టు” అన్నాడు బుక్కింగుక్కార్లు.

నిజమే అనుకొని మనరయితో గేటుదాటి ప్లాటుఫారం మీదకు పోవోయేడు. అక్కడ టిక్కెట్టుకలక్టర్ దుర్బుధులగిలి అడిగాడు టిక్కెట్. “ఏమయ్యా! టిక్కెట్టులేకుండా ఇందాకా అబ్బులిని పోనిచ్చావు. నన్నెందుకు పోనియ్యవు?” అని వెట్టిగా ముదల కించాడు రయితో. “నీవు క్రిస్టియన్ వా?” అన్నాడు టిక్కెట్టు

కలక్టరు. “ఆఁ” అన్నాడు. “నీవు ఆడదానివా?” “ఆఁ”
 ‘నీవు యువతివా?’ ‘ఆఁ’. “సుపిడ్! అంతంత మీసాలు మొహం
 న్నెట్టుకొని, నిలువెత్తు ములకాలక్రర చేతపట్టుకొని, ముతక
 దుప్పటి మొలక్కట్టుకొని, గోనిసంచీమూటతో, కీర్తుచెప్పుల్లో
 డుతోవున్న నిన్ను ఎవ్వడైనా క్రిస్టియన్ మువతినని అనుకోవ
 డానికి అవకాశంవుందటా! పో! అవతలవుండు. అక్కడాకన్నం
 దగ్గఱిస్తారు టిక్కెట్లు. ఇచ్చేదాకా కాచుకుండు. అట్టే పిచ్చి
 కేకలువెయ్యకు” అన్నాడు గవర్నరుగారిలా ఆటిక్కట్టుకలక్టరు.

అప్పటికప్పుడే నిడదవోలు కేసి పొయ్యెజనం పూటుకుంటూ
 వున్నారు స్టేషన్ షెడ్యూలో. ఆగలాభామాచి వాళ్లంతా యీ
 కావుచుట్టూ గుమిగూడారు. వటుటి తగ యిదా అని అడిగారు.
 ‘ఏమీలేదు! మీ కెందుకునాగొడవ. మీరేం ఆర్యేవారా తీర్చే
 వారా! పార్వతీ పరమేశ్వరులూ! వినాయకబృహ్మలూ! నేతిన్నగా
 స్టేషనుమాస్టరుగారికే సెప్పేసెయ్యాల’ అని రణగొణం ధ్వని
 చేశేళాడు రయితు. లాభం లేకపోయింది.

రైతు ఇక, తననాయకుడుచెప్పిన మాటలమీద కామోసు
 అనుకుని, నాయకుణ్ణే ఆర్జీరాసి పంపేసెయ్యమని, తన వ్రేలి
 ముద్రకాగితం ఒకటి నాయకుడికిచ్చివేసి తనవూరు వెళ్ళిపోయి
 నాడు. రయితుల వ్రేలిముద్రలువేసిన తెల్లకాగితాలంటే బ్రాంకు
 చెక్కుల్లా చెలామణి అయిపోతాయి.

Preference to ruling race
 Even at the Booking case ;
 Ryots are not at all great
 Even at the Ticket gate ;
 To illiterates grave injustice
 Even in trains did not cease !

అని పెద్దక్షరాలతో ఎక్కడ చూచినా “వొంగ లున్నారు జగత్తు” అన్నమాదిరిగా “తిరుపతి దిక్ష్కౌర సుక్షేత్రం - తగ్గింపురేట్లు” అన్న మోస్తరుగా, బాహుట ప్రచార ప్రదేశాల్లో సుదముక్కలతోనూ మసిబొగ్గులతోనూ కనబడిపోయినాయి, వెంటనే ప్రతీ రైల్వోనూ ప్రతీ స్టేషన్ గోడమీదను, ఎగాదిగా చూచి ఇంగ్లీషురాని వాళ్ళు పర్చుకు తేలుసుకొంటున్నారు ఆరాసిన ముక్కల్లోని అర్థము, రైతుకెక్కడా ఆఖరుకు రైళ్ళ లో కూడా గౌరవంలేదని. ఇంకాచిత్రం ఏమిటంటే లిజిస్ట్రేటివ్ కౌన్సిల్లో ప్రశ్నలడగబడ్డాయి. “ఎవరు ఆముగ్గురు యువతులు? ఎవరు ఈ రయితు? వాళ్లెంతవఱకు చదువు కున్నారు? వీడెంత వఱకు ఆస్తి పరుమ? ఆబుక్కింగు క్లార్కు పేరేమిటి! వాని మీద ఏమైనా హోం మెంబరు గారు చర్యతీసికున్నారా?” అని. సమాధానాలు కూడా వెంట వెంటనే వచ్చేసాయి. “ముగ్గురూ యువతులు కాదు. అందులో వొక్క ఆమెయే యువతి” అని “రయితు వేలిముద్ర రయితు” అని, మూడవ ప్రశ్నకు నోటీసు కావాలనీ, నాలుగవ ప్రశ్న ఎ్నరెసు కాదనీ.

ఇలాగ్గా లిజ్జనేటివ్ కవున్సిల్లో మన ఈ రయితలు సమస్య ఓ ప్రక్కను గాలించబడుతూవుంటే, డివార్ మెంటల్ ఎంక్వైరీలో రైల్వే అధారిటీస్ రెండోపక్క చెరిగేస్తూ వున్నారు.

ఏలాగూఅంటే—బోర్డుఆఫ్ డైరెక్టర్సునుంచి కాయితం మెడ్రాసాచ్చింది. మెడ్రాసునుంచి కాయితం గోదారికొచ్చింది. అక్కడితో ఆగక అప్పటికప్పుడే ఆ బుక్కింగుక్కార్లు ట్రావెలింగు టికెట్టు కలక్టరుగా ట్రాన్స్ఫర్ అయిపోవడంవల్ల బండిబండికి తిరుగుతూవుంది. ఎందుకోసం? ఆ బుక్కింగుక్కార్లు యొక్క ఎక్స్ప్లనేషన్ కోసం—ఈ భారతఖండంలో రయితలు అంటే సామాన్యుడుకావరో అని ఎక్కడిటిక్కెట్టు కలక్టర్లు రయితలకు గడగడలాడ్డమే ఆ పదిరోజులూ.

బుక్కింగుక్కార్లు తనవున్యోగం వూడిపోయేటట్టుంది అనుకున్నాడు తనబసలో. బసఅంటే నీరు నిలిచేగట్టు క్రిందిపల్లంలో వో ఇరుకు పిచ్చిగూడు అనుకోండి. ఎక్స్ప్లనేషను సరిగ్గా రాయజోతే రానే కలంకూడా తిరగదు అందులో—ఆ బసలో ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నాడు. ఒక అరడజను ఎక్స్ప్లనేషను తోచినయి ఆ బుర్రకు.

మొదటిది మహాబోలైంది లేండి. ఏమిటంటే అది—“నేనెవ్వరికీ ప్రిథెరన్సు యివ్వలేదు. దూర్పబడ్డ రెండుచేతులూ

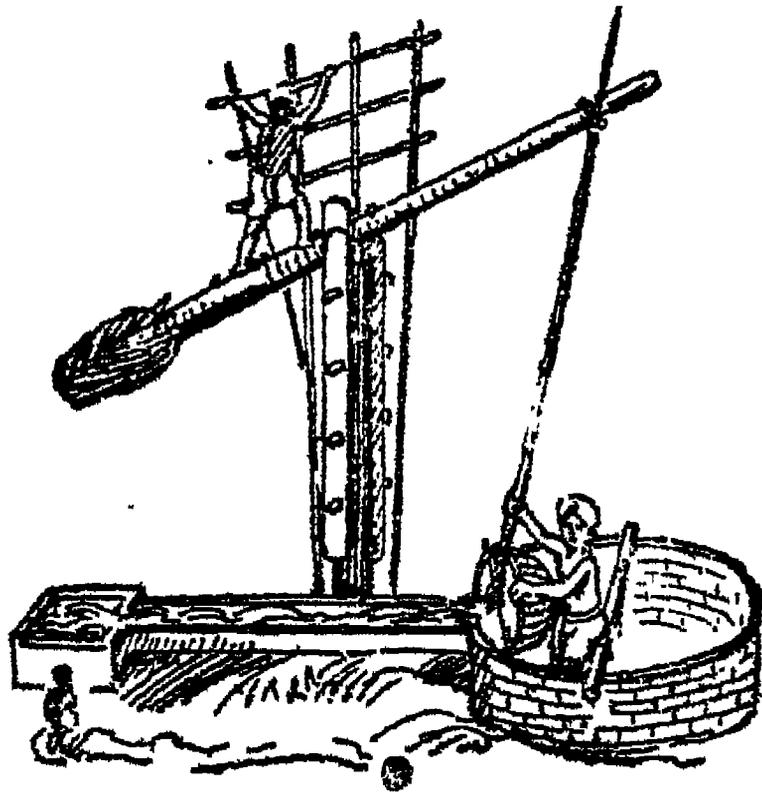
క్రంతలోకి వొకేపర్యాయం కూర్చబడ్డాయి. అంటే యువతి చేయూ రయితుచేయూ రెండు వొకేమాదిరిగా కనిపించినాయి. నేనవరికీ 'ప్రిఫెరెన్సు ఇవ్వలేను' అని అయితేగియితే కాస్తేపు రిఫైకు చేసికొన్నాడు. ఆ సంజాయిషీ సత్యకూరం అని తెలుసు కున్నాడు. "Her palm was fairer and sweeter" అనుకున్నాడు. "కూర్చబడ్డాయి" అన్నదానితరువాత పంక్తి కొట్టేసి యిలా వ్రాశాడు. "యువతియొక్క లేతపాటు చామన చాయ నన్నాక రించింది" అని వ్రాశాడు. ఆలా వ్రాస్తే తన కడుపుమీద తానే కొట్టుకోవడంకాదా అని వొక్కింత విత ర్కించేడు. వితర్కించుకోని "లేతపాటు చామనచాయ", మీద గీతపెట్టి, కింద తాంసపాదుకొట్టి, పైని వ్రాశాడు. "భాగ్యరేఖలు నన్ను ఆక రించినాయి" అని. వాటిపై నిక కలం నడవలేను. తోచినంతా వ్రాసి ముక్కుకుసూటిగా తన సంజాయిషీ పంపించాడు. ఎవరు? బుక్కింగుక్కార్లు!

పైనుంచి అధికార్లు తెలిగ్రాం తీగమీదుగా లకోటా ప్రశ్న కొట్టారు. "Are you a palmist?" అని. "yes" అని తిరిగి జవాబు. వెంటనే పైఅధికారినుంచి "Alright! explanation accepted. Made permanent. Given grade," అని ఎక్స్ ప్రెస్సువెరు!

దాంతో కాన్సిల్లరనోళ్ళూ కట్టడాయి. ఇంగ్లండు వెళ్ళి వచ్చిన హేమాహేమీల ఎగురూ అణిగింది.

చదువురానిరైతు “ఏమైం”దని అడిగితే చదువుకున్న ప్రతి వాడు మగాడిలా చేతిబెత్తం తిప్పుకుంటూ ఒకటేమాట. ‘Every man on this wide earth obliges first a fair palm. That’s natural! That’s natural!’ అని. అది కాస్త తెనిగించి చెప్పండిబాబా అని రయితంతు చెప్పే వాడేడి! ప్రతీవాడూ చప్పగించేసేవాడే!

?

రచన

స్మరణ

తోలిప్రకటనము

20-11-1986

రాజమండ్రి

“విన్నోదిని”లో